

Κάθε γεγονός και κάθε πράξη βρίσκεται σε μια χρονική αλλά και χωρική αλληλουχία γεγονότων της οποίας είναι το αποτέλεσμα. Το συσσίτιο είναι σίγουρα το θετικό αποτέλεσμα μιας βούλησης και μιας πρωτοβουλίας, αλλά είναι, επίσης, το αποτέλεσμα μιας σειράς γεγονότων που κατέληξαν σε αυτό. Θα πρέπει να πάμε αναγκαστικά πίσω στο παρελθόν για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε ή και να προλάβουμε μια τέτοια «αναγκαστική» πράξη. Αυτό που γίνεται με το συσσίτιο, αν γίνει κατανοητό έγκαιρα, τότε δεν θα χρειαστεί να φτάσουμε εκεί. Συσσίτιο είναι μοίρασμα δωρεάν τροφής σε άπορους και άστεγους.

Το ερώτημα τίθεται εύλογο: εφόσον τελικά και πάντα τα πράγματα καταλήγουν σε μια αναγκαστική φάση μοιράσματος τροφής αγαθών, υλικών συναισθηματικών και διανοητικών, γιατί πλέον δεν κατανοούμε αυτή την φυσική διαδικασία και από τελευταία και αναγκαστική λύση να γίνει η πρώτη επιλογή στη ζωή μας;

Αφού τα πράγματα, και ιδιαίτερα τα πιο πρόσφατα γεγονότα, δείχνουν ότι υποχρεωτικά θα μοιραστούμε ό, τι απομένει για να μπορέσουμε να επιβιώσουμε, γιατί δεν θέτουμε το μοίρασμα σαν πρώτη επιλογή ώστε να ξεκινήσουμε από το τέλος, μήπως τελικά καταφέρουμε να αλλάξουμε την πορεία των πραγμάτων, για να τα οδηγήσουμε αντί να οδηγούμαστε από αυτά, και σίγουρα σε συνθήκες που ούτε θέλουμε ούτε μας αρέσουν.

Αν θέλουμε πραγματικά να ξεκινήσουμε από την αρχή την ζωή μας τότε θα πρέπει να πάρουμε την τελευταία επιλογή σαν πρώτη για να

ανοίξουμε στην ζωή μας μια νέα εκδοχή και μια νέα προοπτική.